

Sessió Municipalista: “PLUJA d’IDEES”

DATA: 2 de juny de 2016

LLOC: Consell Comarcal del Baix Llobregat

PARTICIPANTS

1. Josep Perpinyà
2. José Montilla
3. Jaume Bosch
4. Salvador Esteve
5. Joan Tardà
6. Lidia Muñoz
7. José Ángel Carcelén
8. Jordi Albert
9. Francesc Xavier Alegre
10. Fernando Moya

SALUTACIÓ

JOSEP PERPINYÀ (President Consell Comarcal del Baix Llobregat):

S'està fent el congrés El Baix Llobregat a Debat, i penso que és un encert que la societat civil generi aquests debats i aquestes taules que ja fa setmanes i mesos que s'estan fent amb un temes específics. Estan sortint i em consta, que déu n'hi do les inquietuds i aportacions que la gent està fent, i ens va semblar molt oportú que des del punt de vista institucional també les administracions que formem part del Consell Comarcal o aquelles administracions supramunicipals poguessin també manifestar-se sobre els temes i els reptes que té la comarca, que en són molts.

Coincidim tots que la nostra comarca no és avui la mateixa que fa trenta anys, això ha canviat molt. La societat, l'economia ha canviat molt i per tant com a institució, com a ajuntaments i com a responsables polítics que han estat aquí, i ara estan en unes altres administracions o altres institucions exercint responsabilitats polítiques, però què han estat molt vinculats al territori,

també és bo que la gran majoria de nosaltres que hem entrat en una fase posterior, podem analitzar, no tant d'on venim, sinó on estem i a on creiem que podem arribar.

Val la pena que entrem ja en la primera part del Fòrum Municipalista, d'aquest debat de present i de futur i que acompanyem al Centre d'Estudis Comarcals en aquesta feina que estan fent, que personalment els hi agraeixo, que déu n'hi do l'esforç.

CONXITA SANCHEZ (Presidenta Centre Estudis Comarcals del Baix Llobregat):

Aquest projecte, aquest congrés que acabarem fent és possible perquè aquest territori és dinàmic, és un territori d'innovació i que té un centre d'estudis comarcals. Un centre d'estudis que té la capacitat i la possibilitat de reflexionar des de la distància, de repensar i amés de proposar, per tant això és un element molt positiu d'aquest territori. En aquest procés, que acabarem portant més de 50 activitats, han participat gairebé 300 persones expertes i alguns milers de ciutadans amb ganes de proposar, d'escoltar i de debatre, i que aquest procés acabarà trencant mites, perquè estem aprenent moltes coses, estem connectant-nos, mirant enrere, valorant la transformació però arrelats al moment. I des d'aquest present, que hem fet la fotografia de com és avui el nostre territori, estem mirant cap el futur i el futur ens està indicant alguns dels eixos transcendents per afrontar els reptes que tenim plantejats com a col·lectivitat. A Martorell parlàvem de la ciutat del XXI i parlàvem de com ha de ser la governança d'aquestes ciutats i crec que és molt significatiu comentar-ho aquí: les urbs del futur hauran de ser espais de col·laboració i les institucions han de ser el punt de trobada, perquè serà des de la col·laboració política entre les institucions i la ciutadania que es podrà avançar en una governança diferent cap al futur.

Ha estat molt enriquidor i estic convençuda que de la mirada de la ciutadania i de les persones expertes, de les que exerceixen les responsabilitats socials i polítiques i econòmiques, segur que tindrem unes excel·lents conclusions que ens ajudaran a afrontar el repte del futur en millors condicions, sobre tot perquè al Baix Llobregat som innovadors. Tenim marca però no sabem projectar-la... i podem fer front als reptes de l'Agenda Europea, la inclusió social, l'economia, la sostenibilitat i la governança... i tenim eines, possibilitats i l'oportunitat. Aprofitem-les, si us plau. Gràcies.

OSCAR RAMOS (Conductor):

És un pluja d'idees, no és un debat o una tertúlia, és una pluja d'idees que volem que ens aportin dues coses fonamentals: Volem veure la fotografia de quin punt es troba la comarca, en diversos aspectes i a partir d'aquesta, veure la fotografia del futur, del que ens agradaria pel futur de la comarca d'aquí a uns anys.

Hi haurà 3 grans blocs i es tractaran diferents aspectes.

1er. La identitat, la cultura i el coneixement.

2on. El compromís públic, la cohesió social i la dinamització econòmica.

3er. L'entorn i la gestió del territori.

PRESENTACIÓ dels participants

INTERVENCIONS:

[OSCAR RAMOS- Primera pregunta: en el marc del bloc de la identitat, la cultura i el coneixement. El Baix Llobregat és un territori d'acollida?](#)

SALVADOR ESTEVE- És evident que el Baix Llobregat és i ha estat sempre, i ho ha de continuar sent, un territori d'acollida. La prova és la multiculturalitat que hi ha al nostre territori i que hem sabut acollir raonablement bé gent de totes les procedències.

JOSÉ ÀNGEL CARCELÉN- Està claríssim ha sigut un territori d'acollida i hauria de continuar sent-ho, també dir que no només un territori d'acollida sinó també un territori d'oportunitats perquè les persones que hi viuen puguin tenir un desenvolupament de qualitat i d'oportunitats per a tenir un millor futur tothom que hi viu al Baix Llobregat. Sí, i amb perspectives que ho continuï sent.

JOSÉ MONTILLA- Efectivament coincideixo amb tothom que m'ha precedit, el Baix Llobregat sempre ha estat un territori d'acollida, ho va ser a la primera onada migratòria, als anys 60 i 70 amb unes determinades característiques, ho va ser en la següent onada, en aquest cas dels països més del tercer molt de finals des 90 i primera dècada del S.XXI i el problema és ara de quina acollida estem parlant. En moments de crisi econòmica. Hem de parlar d'acollida, i hem de parlar d'un territori que per a donar acollida ha de poder garantir drets i garantir feina.

LIDIA MUÑOZ- Està clar que compartirem la mateixa opinió. El Baix Llobregat ha acollit, sempre i històricament aquestes onades d'immigrants que han servit com a element d'identitat i gràcies al paper del municipalisme que ha sabut concentrar i donar cohesió perquè aquest territori d'acollida també suposi una identitat municipal i comarcal a l'hora. Un apunt, i és que m'agradaria que quedés reflectit el biaix generat en aquest debat, m'agradaria que quedés palès a l'acta, i que totes les aportacions segurament serviran per a tenir un bon recull de quin és el present i futur que volem a la nostra comarca però que estarà esbiaixat, i el repte de la igualtat real i efectiva, que serà un dels apunts de la conclusió d'aquest debat.

JAUME BOSCH. A Catalunya està molt estesa la idea que la identitat de les comarques ha de ser d'aquelles històriques, com per exemple el Bergadà o Osona, amb una capitalitat ferma i unes tradicions culturals molt compartides, però la identitat del Baix Llobregat es basa en un altre aspecte que són les lluites obreres contra el franquisme, la defensa del territori, com la lluita contra l'Euro Vegas. A partir d'aquestes identitats del Baix Llobregat és evident que el Baix Llobregat ha estat i és terra d'acollida

JORDI ALBERT. No diré res de nou, però som un territori d'acollida i som territori de pas, i això fa que dins de l'imaginari col·lectiu de la comarca estigui molt arrelat el concepte de lluita social, perquè el que ens identifica a tots és el concepte de lluita, gairebé permanent que hem hagut de tenir perquè massa sovint hem hagut de defensar el nostre territori i els drets de la gent del Baix Llobregat, i aquesta lluita ens ha fet més forts, i ha anat construint el nostre imaginari col·lectiu com a comarca, però la nostra proximitat amb Barcelona i els reptes que això suposa ha implicat

que als debats que sempre s'han fet sobre la comarca hagin estat sobre l'economia i el tema social.

I aquest és el nostre èxit, haver aconseguit cohesionar a gent i ideologies tant diferents, i aquí a la sala de plens del Consell Comarcal és on s'ha mostrat, i s'ha demostrat sempre, que tinguem la ideologia que tinguem, sempre s'ha defensat el mateix, que son els drets del Baix Llobregat, i sense cohesió social no hagués estat possible.

JOAN TARDÀ. Es bo associar identitat amb acollida i cohesió social, de fet cap dels tres paràmetres tindria sentit si no va associat als altres dos. El fundador del Centre d'Estudis, el doctor Jaume Codina, sempre ha dit que el Baix Llobregat és una comarca que està atacada per terra, mar i aire, i és cert que trenta anys més tard que va dir aquestes paraules podem veure com i de quina manera hem estat capaços de revertir força a aquella situació, i el municipalisme ha estat clau per tal de poder-ho evidenciar.

Les identitats es construeixen i aquesta idea és fonamental per a no quedar ancorats en l'historicisme. I no podem construir una identitat viable per al futur si no hi ha cohesió social, perquè si no hi ha cohesió social hi ha la selva que hi viuen els més forts i la resta estan sotmesos a l'esclavatge. I és evident que només pot haver-hi acollida si hi ha cohesió social i tots sabem del que estem parlant, de repartir millor la riquesa. I tenir-ho present per ara i per al futur.

FRANCESC XAVIER ALEGRE. Hi ha un tema que m'agradaria posar damunt la taula i és el que pot aportar el Baix Llobregat en la definició de la societat del coneixement que volem construir de cara al futur, el passat no em preocupa, ja el faran els historiadors i cadascú escriurà la història que més li convé, però des del Baix Llobregat que ha estat i ha de continuar sent la fàbrica de l'AMB, la gran fàbrica que dóna productivitat a l'AMB. Jo soc més pro AMB que d'identitat comarcal, i jo estaré més en l'aposta de construir una gran Àrea Metropolitana i una menys comarca amb identitat, perquè al final es construeixen en funció de les voluntats dels polítics.

FERNANDO MOYA. El Baix Llobregat ha sido una tierra de acogida al igual que el resto de Catalunya y le ha dado una personalidad propia que nos ha convertido en lo que somos. Pero hablando del tema del municipalsimo la pregunta va más enfocada a la acogida de refugiados. Hay que solucionar los problemas de los acogidos, pero no hay que perder el foco de las personas que tienen problemas en la comarca. Tenemos miles de personas que tienen problemas. No podemos descuidar sus problemas a pesar de nuestra voluntad de acogida. Para ayudar a los acogidos hacen falta recursos y puesto que éstos son escasos, nosotros aportaremos la primera controversia, porque estos recursos vayan enfocados de una competencia, una administración.

JOSEP PERPINYÀ. És un territori d'acollida, sí, el tema està en quina acollida i quin marc tenim, la gent s'hi sent bé en un lloc quan té un marc adequat i un seguit d'oportunitats, no es juga amb el tema de valors, d'igualtat i de desequilibris, creem un marc adequat, serem sempre d'acollida. En tot cas la reflexió: què aportem al país, com a comarca?, aquest seria un altre debat, sembla que cada dia hi hagi una fotografia diferent, socialment, econòmicament, cada dia passen coses, i ens hem de posicionar i veure que aportarem. Aquí hi ha un territori molt potent però amb molta complexitat: 50.000 aturats, 12.000 beques menjadors, hi ha una gran lluita i moltes necessitats

que s'han de cobrir i no sembla que les cobreixi tothom. Per tant, sí a ser un territori d'acollida, treballem amb un marc estable on la gent pugui desenvolupar la seva vida amb dignitat i aportem a un país que ens necessita. Estem en una comarca molt activa, amb molta potència i el país necessita comarques com aquestes.

OSCAR RAMOS. Han sortit diferents aportacions i idees i a mi m'agradaria incloure un element, que és si la diversitat cultural en les seves diverses formes és un element de cohesió social a la comarca o pot ser un element de disgregació social.

FRANCESC XAVIER ALEGRE. Vull deixar una pregunta a l'aire i és: què volem ser quan siguem grans?, i alguns ja ho som, però cal preguntar als que no són tan grans, què volen ser. Una mica perquè sinó acabarem reflexionant els que portem molts anys en la vida pública i en canvi els més joves que no estan tan enganxats en la definició del "qué queremos ser cuando seamos mayores", que no hi siguin presentats. Ens faltaria aquesta pota en aquest debat.

JORDI ALBERT. Crec que una oportunitat mai ha de ser un problema, i es converteix en un problema segons les polítiques que apliquis. Normalment sempre parlem de integració, però potser ara té unes connotacions que no són les adequades, perquè no es tracta d'integrar a ningú en una societat ja existent, si no que es tracta que la nostra societat que és mòbil i dinàmica ha de compartir, de coordinar-se, de conviure, i això és una gran oportunitat, perquè sempre que hi ha propostes diferents, maneres de pensar diferents, i sempre que hi ha tradicions culturals diferents tens la oportunitat d'enriquir la cultura, i la pròpia cultura, la que s'està construint, i que aquesta comarca ha construït al llarg de tants anys, és una cultura compartida i eclèctica i això el Baix Llobregat ho ha sabut fer i molt bé.

Per tant hi ha qüestions que poden sortir sobre la taula, que només es posen per seguir una lluita estrictament política, com és la qüestió de la llengua que en aquesta comarca és inexistent, el català, castellà, i tantes llengües que es parlen al Baix Llobregat, aquí aquest debat és inexistent i això és un gran èxit perquè tots sabem que tots tenim orígens diferents i tenim unes arrels que venen de moltes parts del món i això sense cap dubte és la gran força que ha impulsat la comarca a tirar endavant.

JOSEP PERPINYÀ. Diversitat: evidentment, Catalunya ha estat sempre un país de pas, hi ha moltes cultures que han vingut i s'han quedat. Catalunya és el resultat d'una suma de moltes cultures, no ens equivoquem. Diversitat, una riquesa, però, ara bé, hi ha d'haver una generositat de tots plegats perquè si no surt l'ego i l'individualisme, la singularitat, el sóc el millor, i no, trencaríem la història del país. Què volem ser quan siguem grans: útils, no ens trenquem més el cap. Útils a la societat, al territori i a la gent. Si no som útils, marxem a casa. I parlo en termes de governança, d'administració, de proximitat. Els que tenim funcions de responsabilitats hem de saber fer aquesta lectura de proximitat: estic proper a donar aquest servei, a cobrir aquesta necessitat... sí. Soc capaç, sí... si no marxo.

LIDIA MUÑOZ. L'edat és un fet puntual, no vol dir que no tenim criteri o explicar de quines idees de futur i de present tenim per a la comarca. Està clar que el bagatge de la gent que està

intervenint s'ha de tenir en compte, però no vol dir que estem en una altra dimensió, i de fer el debat ens interessa a tots: què és la comarca? I parlant de cultura, crec que tothom ha de tenir clar que la cultura és un element de cohesió social bàsic, i més en un moment de pèrdua de drets i en un temps de crisi econòmica que afecta a moltes famílies. I si les necessites bàsiques no estan cobertes, sembla ser que la cultura queda en un segon terme.

S'ha de recuperar la identitat cultural i aquest fet perquè sigui un element de primer ordre per cohesió social. A Catalunya, i essent aquest un territori d'acollida i la creació d'identitat passa pel foment de la cultura, hem estat un territori que hem importat les cultures diferents i hem donat cabuda i formen part de la nostra identitat diària, més enllà de les cultures importades també el foment de la cultura tradicional i popular també han servit perquè aquesta cohesió de la gent que pugui venir d'uns altres orígens s'hagi sabut integrar i ser participants de la nostra comarca.

JOSE ANGEL CARCELÉN. Està claríssim que vivim en un món global i divers i no reconèixer això és negar l'evidència. Tancar-se és tancar-se al món. En el món que ens ha tocat viure es un món divers, de l'aïllament i del tancament perquè aquesta culturalitat no penetri, s'està fent un ús partidista, en polítiques neopopulistes perquè davant d'una situació de crisi la competència quan el bé és escàs se li treu un rèdit polític des de posicions neopopulistes, com passa a Europa que ha tingut un reconeixement en les urnes. Això és un problema seriós. Negar que estem en un món global i divers és negar l'evidència.

La pregunta que em faria és si en aquest fenomen de territori d'acollida es donarà que volem acollir, quines estratègies hem de fer servir i això sí que és cosa nostra. Hem patit, i m'agradaria posar en valor la feina dels ajuntaments i les institucions de proximitat, des de fa uns 30 anys, en la transformació dels país, i els Consells Comarcals, com administració propera que ha fet canvis i millora en qualitat de vida del territori. Estem en un nova situació econòmica i s'han d'abordar estratègies, la primera és la col·laboració entre territoris i institucions, la manera de desenvolupar les polítiques públiques, la col·laboració com estratègia i l'altra és el coneixement i la formació. Per posicionar-nos bé de cara al futur, ser un territori ben posicionat, o ser un territori de coneixement, un territori amb eines de diàleg per fomentar polítiques de formació entre empreses i centres educatius i de coneixement, i per això l'acollida és fonamental, perquè no ho sabem tot. També estaria bé que fóssim un territori d'acollida de coneixement

CONCLUSIONS BLOC 1

SALVADOR ESTEVE- Diversitat versus cohesió. Si sabem cohesionar la diversitat això anirà endavant, si acaben triomfant els radicalisme d'una o altra banda, no ho aconseguirem. Cal fer polítiques encaminades a la cohesió dins la diversitat.

JOSE MONTILLA – El problema de la diversitat és que no és una opció, perquè la societat en el futur ja és diversa, pel procés de globalització, i per tant la diversitat cultural afavorirà la cohesió en funció de les coses que fem, de les polítiques que fem, dels drets que garantim, dels serveis que posem a disposició de la societat, de la feina, que posem al servei de la societat. D'unes societats que cada vegada seran més diverses. Segurament és més fàcil gestionar una societat no tant diversa, hi haurà menys contradiccions i menys problemàtiques, però aquesta no és una

opció que estigui a disposició, i aquesta societat amb un component important de diversitat cultural s'ha d'entendre, prefigura una identitat amb un concepte que no és el del passat, el que som ja grans tenim un perill i és pensar en clau identitat cultural comarcal pensant en la nostra història, en allò que va ser, en coses que segurament molta gent ja no coneix o no els interessa, desgraciadament.

Però això ho hem de tenir present, el concepte identitat és canviant, no està petrificat, és evolutiu i, a més a més, no hi ha una sola identitat. La identitat és inclusiva, pots sentir-te membre d'una col·lectivitat que és el teu municipi i també membre d'una col·lectivitat més gran com és la teva comarca, i per a uns pesarà més el sentiment comarcal, depèn del municipi on estigui i per a uns altres més el sentiment metropolità, segons els municipis. Però això no implica que deixis de sentir-te català i podríem anar ascendint. Això també ho hem de tenir present a l'hora de parlar de diversitat cultural i d'identitat.

JAUME BOSCH- Un dels objectius del Congrés del Baix Llobregat és plantejar-se que som i cap a on volem anar, i què volem aportar de cara al futur. Som una comarca que té més habitants que algunes comunitats autònomes, que Navarra, La Rioja o Cantàbria, i aquest pes demogràfic no ha estat mai reconegut, o prou reconegut, en els pressupostos de la Generalitat a l'hora de fer el repartiment de cara a les necessitats de la comarca, i a més a més, sempre s'ha dit que el Baix Llobregat, a diferència d'altres comarques, és un bluf artificial, sense identitat i sempre s'ha contraposat a les comarques tradicionals de la Catalunya interior, com si nosaltres fóssim una altra cosa. Tot això és molt discutible i donaria per a parlar-ne molt, hi ha llocs on s'ha volgut crear un Lluçanès que té una identitat claríssima, llavors com s'explica que Sant Agustí del Lluçanès i Sant Boi del Lluçanès hagin votat que no volen ser del Lluçanès.

El tema de les identitats és conflictiu perquè la identitat comarcal arriba a les persones que tenen més vincles socials, la gent que està organitzada i que estan en sectors més actius, i altra gent es vincula molt més al seu municipi, però que al Baix Llobregat el sector més actiu és el que està vinculat socialment afegeix un punt. La comarca del Baix Llobregat, està especialment preparada per a aquesta identitat específica i sí existeix, està basada a diferència d'altres llocs, per exemple la Patum, a nosaltres no ens estructura la Patum com al Bergadà, a nosaltres ens estructura la lluita pels drets, la defensa del territori, que hi hagi un Fòrum del Baix Llobregat que ha lluitat contra les retallades i per tant ha compartit la solidaritat per fer front en aquesta situació, i a partir d'aquí aquesta suposada identitat ens fa més forts i preparats per afrontar els reptes de la crisi i les retallades, i amb tota la problemàtica de l'acollida. I en un moment en què hi ha canvis reals i evidents, com la defensa del petit estat del benestar local que hem pogut defensar del que ens ha caigut a sobre, i que el mapa polític de Catalunya, de la comarca i d'Espanya està a punt de variar radicalment, i ens mourem en uns paràmetres diferents que ens ha servit durant aquests 37 anys.

JOAN TARDÀ – Respecte a la diversitat dir que és més que positiva i d'aquí a 15 anys hi haurà milers de catalans que tindran com a llengua materna el xinès, i seran catalans molt competitius perquè sabran castellà, català, anglès i xinès, i seran catalans que possiblement seran professionalment molt competitius, llavors no es pot negar que la diversitat és enriquidora. Respecte a la identitat futura, si no hi ha cohesió social estem condemnats a viure realment en

el "campi qui pugui", i si visquéssim en aquest supòsit amb bosses de pobresa cronificades i segur que cap dels presents justificariem el país i la comarca, i maleïda comarca si passes això. El que em preocupa, més enllà que no es pugui socialitzar la riquesa i que no hi hagi cohesió social de cara al futur, és quan existeix una pluralitat que no està contrastada per una cultura comuna, en el nostre cas republicana, basada en els drets i els deures subjectius. A mi el que em preocupa, és si en el futur el conflicte social serà gestionat externament, pel que fa a una ciutat laica. Fins ara hem viscut en un Baix Llobregat catòlic i amb una església molt compromesa al Baix Llobregat amb les llibertats democràtiques, les lluites antifranquistes, però avui en dia el nostre país és molt diferent i des del punt de vista de les religions també.

Tinc la impressió que hauríem de construir una comarca que respectés la llibertat religiosa però que donés prioritat a la llibertat de consciència, a la llibertat moral. Ens hauríem de comprometre en un Baix Llobregat laic que respecti les religions, però crec que aquest món en el segle XXI pot ser una eina que puguin fer servir aquelles persones que no són progressistes per tal de crear una certa desunió. I crec que no sabem com s'han d'encarar .

FERNANDO MOYA – Las distintas culturas enriquecen y llevan a una identidad propia como la que tiene el Baix Llobregat y que además es cambiante, no es un foto fija, eso es un elemento de cohesión, las diferentes culturas. Lo único que puede distorsionar es esta manía que tienen los políticos de querer crear las conciencias como nosotros queremos. Yo planteo lo contrario, que somos los políticos los que tenemos que tomar conciencia de qué es lo que realmente quiere la ciudadanía.

OSCAR RAMOS- Aprofitant la pregunta inicial, si el Baix Llobregat era un territori d'acollida, i a partir de les respostes que han sorgit, torno a preguntar: com hauria d'acollir el Baix Llobregat, com hauria d'acollir-se des de la comarca. A nivell de Baix Llobregat han sortit plantejaments del que és la realitat, s'ha fet la fotografia i s'ha explicat doncs que hi ha una diversitat cultural que és real en aquests moments i que possiblement anirà a més i una diversitat cultural que pot donar una fotografia diferent que la que hi ha ara. Vers aquests nous plantejaments quina hauria de ser el treball, com a comarca des del Consell Comarcal, perquè aquesta acollida generés una cohesió social positiva per a la comarca?

FRANCESC XAVIER ALEGRE- En una part de la teva intervenció deies... des del Consell Comarcal, i jo és que penso que el Consell Comarcal ha de desaparèixer el més aviat possible. Nosaltres el que volem és fer una administració molt més petita, més forta i molt més petita, no hem d' implementar moltes administracions, per tant jo crec que hem de fer, hem de treballar més des de la societat i les entitats que des de les pròpies administracions. El president abans deia "que vol ser quan sigui gran", útil, bé doncs, per a ser útil el que hem de començar a fer és que en determinades coses hem d'aprimar les administracions, perquè si no, estic convençut que no serem útils.

JORDI ALBERT- Som joves però tenim experiència, i per tant quan passes per govern te n'adones que és una qüestió de competències. No es tracta de reduir òrgans administratius si no de redefinir el marc competencial, i els ajuntaments tenen unes competències i el Consell

Comarcal en té unes altres, però malauradament les competències del Consell són mínimes i estem obligats a coordinar-nos amb Generalitat i ajuntaments. Quin és l'esperit que ha de prevaldre per sobre de tot plegat? Un esperit amb una idea fixa, i no és agafar algú i inserir-lo en una societat i dir-li escolti'm, a partir d'ara ha de fer això i això... és agafar algú posar-lo al nostre costat, escoltar-lo i llavors construir una identitat pel Baix Llobregat, una identitat que ja fa molts i molts anys que s'està construint entre tots i el primer actor que tenim davant de tot plegat és l'ajuntament que és el primer lloc on la persona que arriba va a cercar respostes a les seves preguntes.

Des del Consell Comarcal es dona suport als ajuntaments, però el que cal és potenciar molt més aquest suport perquè és molt evident que la realitat del Baix Llobregat que millor la coneix amb mentalitat Baix Llobregat és el Consell, i jo comparteixo plenament el concepte que aquesta comarca s'ha fet a partir de la lluita social i per tant m'allunyo molt dels postulats que són una comarca metropolitana, perquè qui defensa això s'oblida de Collbató, d'Esparraguera o d'Olesa, però també de Martorell.

Fixeu-vos que en aquesta mesa hem anat tant al nord que hem arribat a Martorell, l'únic municipi no metropolità que hi ha entre els que estem aquí, però hem de mirar cap el nord i si parlem de cohesió també hem de parlar dels municipis que estan fora de l'àrea metropolitana i que no comparteixen l'àmbit competencial de l'àrea metropolitana. I això és fonamental. Per tant, hem de canviar la mirada, mirar cap el nord i redefinir el marc competencial. Ens agradaria que haguessin vegueries i consells comarcals i els consells són útils, molt, i el que cal és saber fins on arriba una administració i fins on acaba una altra. Això és el que hem de definir.

JOSEP PERPINYÀ - Jo no vull posar nom a la institució, m'agradaria posar nom després de veure el que he dit abans, per proximitat que cobreix millor les necessitats d'una persona, d'un col·lectiu, d'un territori, d'un àmbit. Si parlem de proximitat, l'ajuntament és evident, però si pensem que hem de simplificar l'administració, joestic per 3 administracions i un sol territori. Ara no li poso nom. Evidentment, defenso el consell comarcal i la comarca, perquè mentre hi hagi una Àrea Metropolitana que estan on estan els seus límits, si hi ha estratègia metropolitana, jo crec que hi ha un error greu de la resta de la comarca que queda perduda, com a estratègia, de territori, de desenvolupament, d'alinejar els actors econòmics i socials... parlem de proximitat i avui hi ha uns serveis determinats que fa el consell comarcal, que molts són delegats per contractes programa, no veig a altres administracions que donin aquesta proximitat. Potser no s'han posat a fer-ho, d'acord, però avui hi ha coses que no les veig per enlloc.

Mentre que existim i donem aquesta proximitat, però hem de saber analitzar les necessitats, no ens assabentem de res, no estem al capdavant, no reivindiquen mobilitat, que és una mancança d'aquesta comarca, no reivindiquem transports ni infraestructures de tota la comarca, no només de la metròpoli, si no fem un projecte de riu de dalt a Baix Llobregat, no només el tros metropolità o la diputació que a vegades ens diu: no... quan entro en l'àrea metropolitana ja no em pertoca. Per tant, hi ha una institució que avui defensa allò que són les estratègies, les realitats i cobreix necessitats, amb molt poques competències, però que té potencial tremend i del que es tracta és fins a quin punt li donem més competències i més recursos per a donar aquesta proximitat.

JOSE ANGEL CARCELEN - Quan parlem d'identitat o de coneixement m'agradaria saber el que podem fer des de la comarca, per a donar compliment al que deia el poeta: "no me siento

extranjero en ningún lugar". Ens ha tocat viure en aquest món i que ningú se senti estranger a cap lloc, i és treballar des de les identitats múltiples, la cultura inclusiva, des del coneixement i l'educació, que les persones es puguin desenvolupar en llibertat allà on vulguin.

LIDIA MUÑOZ – Més enllà de les competències, calen recursos per portar a terme aquestes competències. No hi ha cohesió social sense garanties dels drets socials, i aquest és el repte que hem de posar sobre la taula, la màxima reivindicació. Sense uns recursos per garantir els mínims vitals de les famílies, no podrem treballar cap a una cohesió real de la nostra comarca. El paper del Consell ha d'anar vinculat a aquestes competències i recursos. Sóc conscient, amb el president del consell, que hem estat batallant, en aquest mandat i l'anterior, per les competències que ja sembla que són nostres, com les dotem de recursos, tema de beques menjador, tema de control de mosquits, atenció domiciliària, transport o gestió de la gent gran, i fem un paper molt important sobre tot als municipis petits de menys de 20.000 habitants. El repte és com dotem aquestes competències de recursos reals per a poder donar un bon servei al nostre entorn i per a poder garantir els drets que puguin potenciar la cohesió social.

SALVADOR ESTEVE - D'acord amb tot el que hem dit. Hem d'actuar amb cobertura i mirant de cohesionar per poder fer aquesta cobertura que sigui real i acollidora, i per això es necessiten competències i recursos però sobre tot la voluntat. Parlant des del nord, sempre he dit que normalment es diu "que el sur també existe" però al Baix Llobregat hem de dir que el "nord també existeix", perquè moltes vegades ha estat oblidat per moltes raons, perquè en quant a quantitat de gent som petits però hi som i tenim una importància bàsica a la comarca.

JOSE MONTILLA - Com hauríem d'acollir les institucions comarcals si volem la cohesió social? En primer lloc ens hauríem de plantejar si són previsible noves onades migratòries, específiques cap a aquest territori. Jo crec que no, a curt termini; a mig termini si hi ha onades migratòries ens afectaran al Baix Llobregat i al conjunt d'Europa, per les situacions en què es troben determinades àrees geogràfiques, d'Àfrica o del Mig Orient, però per tant, haurem d'acollir? Sí, perquè la societat és molt dinàmica hi la gent canvia, no viu sempre al mateix lloc. En aquest sentit hem de pensar en clau de primera dècada del segle XXI, ho dic perquè és important recordar que en aquesta primera dècada, Catalunya hem passat de 6 milions a 7,5, és a dir un increment del 20% de la població, pocs precedents a Europa, i ho dic des del punt de vista de l'esforç positiu que es va fer, des de les institucions i la societat civil per a afavorir aquesta acollida i per tant, la manera de garantir acollida és: oferir oportunitats, oferir feina i garantir drets i per tant, què haurem de fer tots els actors institucionals, econòmics i socials? i aquí sí que hem de mirar una mica, per a agafar, no per a copiar-lo, perquè els temps són diferents, però sí per a veure com es va fer servir en un altre moment .

Aquesta comarca, al començament, quan van arribar els ajuntament democràtics no hi havia cambra de comerç, ni caixa d'estalvis, ni banc, ni res, aquestes institucions que altres comarques sí que en tenien. I això es va suplir amb un cert voluntarisme i amb aquest altre patrimoni, el de les lluites socials. Cada temps té els seus instruments i les seves prioritats i la seva manera de fer, però en qualsevol cas el que hauríem de fer, amb recursos escassos, i raons per a queixar-nos sempre en tindrem, que una mica d'experiència en això en tinc. Mai he trobat d'anar a un lloc i no escoltar el que estem maltractats, per tant tothom té raons per a sentir-se maltractat i ho

estaran o no, però en qualsevol cas continuarem fent un esforç de suma, de complicitat que forma part d'una determinada manera de treballar en aquesta comarca, i de fer comarca.

JAUME BOSCH - Jo vull insistir que en la situació de crisi que ens trobem, és un tema cabdal els recursos econòmics. Per a fer front a la crisi calen recursos i davant d'una situació excepcional calen recursos excepcionals, en una doble via, pels ajuntaments que exerceixen un paper fonamental en la proximitat. Jo quan estava al parlament vam estar debatent una llei d'hisendes locals que no es va aprovar, i ens van prometre que amb aquesta llei anava intrinsecament enganxada la llei d'hisendes locals que permetria resoldre els problemes econòmics dels ajuntaments, però no en tenim notícia de com està això ara; i l'altre camp és la societat civil i el de les entitats del tercer sector. Els ajuntaments, les administracions fan un paper però hi ha un paper fonamentalíssim que és el de les entitats del tercer sector que estan patint la manca de recursos. I un element més que cal fer: una actitud activa des de les institucions de denúncia radical contra la xenofòbia explícita i contra la que dissimula, que utilitza expressions com: primer els de casa i els altres que s'apanyin. L'altre aspecte és des de quines administracions.

Cal una reestructura, molt a fons, de la divisió territorial de Catalunya. L'origen d'aquestes divisions són les lleis del 87, després corregides en part per algunes lleis dels governs d'esquerres al 2010, però a mi quan es comença a proposar supressió de les administracions en nom de les simplificacions, em fa una mica de por. Una, perquè es comença pels consells comarcals, després es passa a les diputacions i no sé si algú després acabarà proposant la supressió de la Generalitat. El que cal no és suprimir les diputacions, el que cal és transformar-les, si no acabar amb l'obligatorietat de l'existència de les províncies que el que fa és impedir que es pugui organitzar Catalunya com vulgui i més després de l'actitud restrictiva del Tribunal Constitucional.

Ara depèn de com s'enfoca la supressió de les administracions i es fa més feble, també hi ha més desregularització i més desprotecció social. El que cal és que aquesta protecció social que volen donar les administracions estigui ben organitzada. Cal una revisió a fons del model territorial, però entre el municipi i la Generalitat ha d'haver algun tipus de mecanisme supramunicipal que ajudi als petits municipis, que els coordini i que al mateix temps sigui una veu potent per a expressar allò que en pensen els ciutadans del territori davant el govern de la Generalitat.

JOAN TARDÀ - Insisteixo, pensant en el futur immediat, en la necessitat de construir una cultura pública comuna que és la garantia que podrem reconvertir tot el desastre que hem patit els últims anys, en què l'estat del benestar ha fet un pas enrere enorme. Mai no havíem tingut les grans bosses de pobres que tenim i això els ajuntaments són els que millor ho saben. I aquesta cultura pública es fonamenta en tres potes: drets i deures, que cal veure si l'habitatge l'hem de convertir també des dels ajuntaments en l'ariet per a què esdevingui un nou dret subjectiu. En els propers anys es podrà garantir com a dret subjectiu el de la feina? Potser no, però més enllà de la sanitat, de l'educació o de la universalització dels drets humans, l'habitatge seria un gran pas. Laïcitat, una de les altres potes, que potser la garantia que tinguem una cultura pública comuna i les llengües i garantir el coneixement de les dues llengües del país, castellà i català. I ser útil, una administració funcional, diligent i útil.

Amb aquestes 4 potes es poden encarar bé els propers anys, sense cultura pública comuna compartida per àmplies majories, crec que podrem patir els propers anys, perquè costarà revertir el que hem partit en els darrers anys. Necessitem una democràcia de qualitat. El Baix Llobregat ha estat, sobre tot el municipalisme, l'exemple que com passar de ser una comarca molt maltractada, i en canvi en 30 anys de municipalisme s'ha fet aquesta gran reversió. Hauríem d'assumir una certa autocrítica, que dita per un partit majoritari, pot semblar una mica frívol. Potser també vam ser molt moderns, en el Baix Llobregat, políticament en el seu moment i això ens ha donat un orgull, tots parlem de les vagues generals. També va, ser les esquerres, havíem estat molt fortes en els municipis i podríem haver pogut experimentar una mica més, per exemple a la democràcia directa, que serà el repte dels propers anys. Sí, vam ser moderns, intentem ser-ho ara també.

FERNANDO MOYA – La cohesión: desde la integración y generosidad, pero entendida en ambos sentidos, el acogedor y el acogido. Para esto es básica la optimización de los recursos. Estoy de acuerdo en la redefinición de las competencias y sobre todo para ir eliminando los intermediarios, porque lo único que hacen es incrementar el coste de los servicios y al final al que ha de recibir el servicio se le destinan menos recursos. Por lo tanto creo que es esencial: una competència, una administración, es decir, una segunda deslocalización para buscar la excelencia y la optimización de los recursos.

[OSCAR RAMOS- Segona pregunta: Compromís públic, cohesió social i dinamització econòmica, centrant-nos en aquest darrer ítem.](#)

La pregunta: És el Baix Llobregat una comarca econòmica, dinàmica i socialment activa?

FERNANDO MOYA- Por supuesto que sí, posiblemente en estos momentos más social que económica, con la pérdida de la industria, que era un elemento integrador porque daba puestos de trabajo, ha desaparecido una coordinación entre los municipios de cara a conseguir un motor económico determinado. En su día lo teníamos y en este momento, no.

Es dinàmica, sí, pero nos ha hecho mucho daño la pérdida de la industria.

JOAN TARDÀ - El Baix Llobregat és l'única comarca que va fer la industrialització sense una burgesia, algun mèrit devíem tenir. Perquè va haver-hi burgesia al Maresme, als Vallessos, a Reus o Barcelona, i al Baix Llobregat desgraciadament no va haver-hi burgesia, malgrat tot es va fer la industrialització com es va fer. Aquesta màcula la tenim, mai no havíem tingut caixes d'estalvi, i tant bé que ens haguessin anat, i mai les havíem tingudes. Vol dir que també hem de partir, a l'inici del debat d'on venim i com ho hem fet, dit en termes populars, ho hem fet tot amb una espardenyia i un esclòp i això pesa i ha generat dependències. I són més presents del que sembla avui en dia.

JAUME BOSCH- La Caixa del Baix Llobregat era la Caixa del Penedès perquè fonamentalment estava aquí, però ara, com totes les altres caixes està en mans d'un banc. Amb relació a la pregunta, el pes del Baix Llobregat a Catalunya justifica l'explicació de què, evidentment, és una

comarca que aporta moltíssim econòmicament i socialment i des d'aquest punt de vista, malgrat la crisi econòmica que ha afectat a l'activitat, destacaria el dinamisme social.

Un procés com el del congrés del Baix Llobregat a Debat poques comarques l'han impulsat i l'estan fent i és una mostra de dinamisme, perquè ho impulsa una entitat de la societat civil com el Centre d'Estudis Comarcals, el Consell Comarcal li dóna suport i participa, però el nivell d'actes que s'han fet als municipis expressa un dinamisme. Abans la presidenta del Centre d'Estudis en feia referència, la quantitat de gent que ha fet aportacions, la gent que ha anat als debats, això potser altres comarques ho copiaran, tant de bo, però és una mostra claríssima del dinamisme i això sí que lliga amb el discurs que he intentat fer que sense mirar només enrere però sí sent conscients d'on venim, aquest dinamisme social té una història, que en funció de l'edat alguns l'han viscut més temps o altres menys però que explica molt què n'és el Baix Llobregat, i en aquests moments el Baix Llobregat potser no s'expressa amb una vaga general però s'expressa amb altres elements que conformen aquest tipus.

I l'altre element que és novetat des del punt de vista del dinamisme social, és el fòrum social del Baix Llobregat, és a dir, que una agrupació d'entitats s'ajuntin a nivell de comarca per a lluitar per la qualitat de vida i que la gent de Sant Feliu o Molins de Rei es vagi a manifestar a Martorell demostra un component de solidaritat i dinamisme que és un dels elements que tenim en l'actiu del Baix Llobregat.

JOSE MONTILLA - És una comarca dinàmica i socialment activa, ho és i ho pot continuar sent, en part per la seva estructura productiva, pel paper de la seva indústria, una indústria que ha anat perdent pes, en les darreres dècades, no és un fenomen exclusiu de la comarca, si no del conjunt del país, i de totes les economies avançades però la indústria amb el això porta associat, ocupació de més qualitat, més retribuïda, amb més innovació, etc... està molt present. En una econòmica diversificada, que vol dir que hi ha un paper molt important dels serveis. No som una comarca que visqui de una o dos empreses, cosa que seria letal, malgrat el pes important que té la SEAT, però és una empresa, no és La empresa del Baix Llobregat i també amb un paper més residual però que hem volgut col·lectivament mantenir que és el paper del sector primari amb l'agricultura i el parc agrari, i ho és per la seva història que perviu i que es fa referència i son fills d'això, d'una determinada història, com institucions o moviments. També crec que hi ha condicions perquè sigui una comarca dinàmica i socialment activa per la seva composició social, per la seva diversitat i també per la pròpia piràmide poblacional. Hi ha comarques d'aquest país difícilment seran dinàmiques i actives, desgraciadament, per assenyalar alguna el Pallars Jussà que és la més envellida de Catalunya. Nosaltres no estem en aquesta situació, una població que és més jove que la mitjana del país i això també és molt positiu.

SALVADOR ESTEVE - Hi ha una comarca activa i dinàmica que no es pot dir de cap més manera quan a la nostra comarca tenim port, aeroport, SEAT al nord i amb la indústria que encara tenim, que és important, ens col·loca de cara al futur amb una projecció logística molt important, i si tira endavant d'una vegada el Corredor Mediterrani, el port i l'aeroport, podem ser l'entrada i la sortida de productes cap a la Xina, per exemple, i tenim unes possibilitats de dinamització importantíssimes.

JOSE ANGEL CARCELEN - Sí que ho som, una comarca dinàmica i socialment activa. Respecte als tres ítems: compromís públic, cohesió social i dinamització econòmica. Dinamització: calen noves polítiques de reindustrialització del territori, ha sigut una comarca industrial i cal reindustrialitzar perquè la indústria aporta valor afegit a la comarca i és un bon motor econòmic. Crec que hem de potenciar i afavorir l'economia social o cooperativa, perquè aquells territoris que han tingut un fort arrelament de cooperatives han patit menys la deslocalització i han pogut superar més la situació de crisi econòmica. Fer una aposta per l'economia social en el fons és l'economia al servei de les persones, i no al revés com ha passat. Són empreses que es puguin desenvolupar, però tenint en compte que l'objectiu és la justícia social, és a dir fer un creixement econòmic amb justícia social, i l'economia social i cooperativa dóna resposta i crec que és un aposta que de cara al futur ens pot posicionar millor en altres escenaris.

LIDIA MUÑOZ – Parlem a nivell social i a nivell econòmic del dinamisme de la comarca. Jo crec que a nivell social, per a completar el que deia el Jaume respecte al fòrum de de la comarca cal ressaltar totes les lluites contra el tancament de les línies de P3, que han tingut un protagonisme molt important a la nostra comarca i que s'ha creat un teixit de reivindicació amb aquesta identitat comarcal i també tots els moviments de defensa de la sanitat pública, també dèiem, i en aquest Consell Comarcal ens hem manifestat sovint sobre l'Hospital de Viladecans, sobre el Moisès Broggi i hem estat els portaveus de les demandes socials de les quals hem estat participants i portaveus.

I a nivell econòmic ressaltar el paper dels sindicats en la nostra comarca com a eixos vertebradors de la lluita pels drets laborals i a l'hora tenim una patronal ben conscienciada en la defensa del llocs de treball i de creació d'ocupació. Per exemple a Sant Feliu, tenim una associació d'empresaris molt activa, amb molta capacitat d'innovació i el resultat és que en un període de crisi tenim el polígon industrial del Pla al 70% ocupat i ha estat gràcies al treball conjunt d'una entitat promotora i impulsora d'aquesta defensa i la bona entesa entre les administracions que s'han hagut de coordinar. El Baix Llobregat és una de les comarques que més exporten, més del 30% del global del país, i com reptes tot el que tingui a veure amb economia social, amb economia verda i amb investigació que és allò que acabarà d'arrodonir aquest repte de futur.

JORDI ALBERT - La comarca s'ha articulat al voltant d'un sectors productors bastant determinats, el sector de l'automòbil és un gran referent a la nostra comarca. La SEAT esternuda i la comarca es constipa. Cal potenciar també altres sectors productius i en tenim un que el tenim aquí al costat i que a més s'articula molt bé a partir de les propostes de la cooperativa i l'economia social, que és el Parc Agrari del Baix Llobregat. Per què gairebé tota la producció del Parc se'n va cap a fora, quan té Barcelona al costat? Per tant el gran exemple mundial que Km0 el tenim a la nostra comarca i seria que tota la producció del Parc Agrari anés cap a BCN, per tant hem de convèncer BCN que miri cap el Baix Llobregat, i l'hem de seduir perquè miri cap el Baix Llobregat, però no només això hem de reinventar la indústria. La indústria que tenim a la comarca en alguns àmbits és una indústria molt contaminant, i per tant hem de repensar-la i hem de tendir cap a sectors industrial que es fonamentin en la innovació tecnològica, i hem de caminar cap aquí.

Tenim molts polígons industrials però que ara mateix tenim un problema amb ells, perquè hi ha naus buides, i les naus buides no generen ocupació, què genera ocupació? Doncs la nau que ve un inversor i que decideix invertir al Baix Llobregat. I serem un pol logístic, però hem de mirar també de ser un pol tecnològic. Tenim un campus com el de Castelldefels. Per tant, potenciar tots aquests elements i fomentar la interacció tecnològica amb el sector industrial. I com a tercera pota: turisme, potenciem el turisme, no només el del sud, potenciem el turisme del nord. I ara tiro medalles cap el meu cantó però l'àrea de turisme la gestiona ERC a aquest consell comarcal, i aquesta mirada s'està canviant i és el moment adequat per a canviar-la. La potencialitat de la nostra comarca com element turístic al costat de Barcelona, potenciant no només el sector hotelier sinó també tot el sector serveis que envolta aquest sector i que cada cop és molt més important, això també ho hem de referenciar i posar recursos per a tirar endavant per aquí. A partir d'aquestes tres potes ja podem començar a construir-ne més.

FRANCESC XAVIER ALEGRE - M'ha agradat una cosa que ha dit el Joan Tardà, i és cert que la industrialització al Baix Llobregat es va fer sense la burgesia pròpia, perquè burgesia sí que hi havia, era la de BCN que venia a implantar les seves fàbriques aquí, per tant teníem una burgesia que venia a passar els diumenges. Per això crec que el Baix Llobregat hauria de tornar a ser la fàbrica de l'Àrea Metropolitana igual que vam fer als 80 amb la primera reconversió industrial quan es va apostar per la línia blanca i la línia marró, ara hem d'apostar, la comarca en conjunt, per una segona reindustrialització, jo crec que no hi haurà futur si no tornem a apostar fortament per ser la fàbrica i el motor de l'AMB, la fàbrica de l'entorn metropolità. Tenim les condicions: l'aeroport, el port, les comunicacions i els enllaços ferroviaris i carreteres. Tenim les millors condicions per a bellugar les matèries primeres i les matèries manufacturades. Hem de reivindicar una segona reindustrialització al voltant d'aquestes infraestructures que ens permetran tornar-les a millorar.

JOSEP PERPINYÀ – Potencialitats al territori, moltíssimes. Els tres "deus": el 10% de les empreses del país estan aquí, el 10% dels assalariats però també el 10% de la pobresa. El Baix Llobregat té una gran potencialitat, ara bé, *alerta!*, hi ha molts espais vulnerables i algunes coses no les fem bé: si fem gestió forestal i la fusta se'n va cap a Itàlia, fem un plantejament com a país, que està passant fins fa quatre dies amb el Parc de Collserola?, cinc dels municipis són del parc. Parc agrari, això és molt vulnerable, siguem conscients. Hem de tenir les idees molt clares, si no es protegeix, s'entén que això és un polígon productiu que necessita el territori propi i el de l'entorn, doncs aquesta agricultura de proximitat, però ho tenim tots clar els que tenim responsabilitats i a més a més els agents, sí? Doncs potser que sigui molt diferent en un futur, per tant... Identifiquem aquesta la segona industrialització però identifiquem el que ens pot fer canviar substancialment. Tenim un delta molt potent i una diversitat. Per exemple a la mateixa setmana, jo com a president del Consell em reunia amb l'alcalde de Collbató per un pla d'ocupació de potser 1000 euros i a la tarda em reunia amb l'ajuntament de Barcelona per a l'ampliació del port.

Aquesta és la realitat del territori, per tant identifiquem els actius, treballem en xarxa, que encara hi ha molt recorregut perquè els sectors són molt potents, acabem de unir esforços i sinèrgies

col·lectives, però identifiquem també les coses vulnerables, que si no les cuidem demà no existiran o seran diferents i ens podem quedar sense elles.

OSCAR RAMOS – Proposo 1 minut per a cadascun, per a fer propostes per a mantenir i millorar el dinamisme social i sobre tot econòmic del Baix Llobregat.

FERNANDO MOYA- Socialment som una comarca molt activa i el que proposo és deixar que es reguli, no intentar imposar. Socialment la comarca, la seva activitat ha estat una explosió espontània i ens ha portat fins aquí i ha funcionat. A nivell econòmic trobem a faltar un motor econòmic i apostem per una indústria al voltant del sector agrícola.

JOAN TARDÀ – Dues variables que evidencien neguits meus que són socialitzables. En primer lloc hem passat de la cultura obrera transmesa dins la família, basada aquesta cultura obrera en la consciència d'explotació, que van fer que els fills de la classe treballadores tinguessin la voluntat de progressar i d'estudiar i d'assolir nivells superiors de benestar. Crec que en aquests moments això s'ha trencat i crec que això és un factor que explica també els nivells de fracàs escolar. Aquí tenim un problema com a classes populars i cultura de la classe popular. I dos, si pagues en cacauets al finals tens micos. Vol dir que hem de parlar de reforma laboral, de model productiu i de salaris perquè en definitiva, com podem parlar de tota aquesta comarca que volem si estem instaurats en la cultura de la precarietat? i el que no pot ser és que vulguem treballadors del Baix Llobregat que treballen com a escandinaus i que se'ls paguin com si fossin xinesos.

JAUME BOSCH – Dues idees diferents, crec que cal impulsar, que s'està fent però cal accentuar-ho, la relació i les sinèrgies entre l'administració i el teixit associatiu, el teixit social, les empreses del tercer sector, les cooperatives... aquí hi ha un camp d'actuació de una nova economia que té arrels antigues, però que és essencial i que a més a més quan moltes d'aquestes empreses socials fan una tasca vinculada a les necessitats socials que té la comarca. Segona idea, comparteixo la reflexió que s'ha fet sobre el Parc Agrari, és un luxe per a una AMB, per a un territori que està al costat d'una gran ciutat com és Barcelona tenir el Parc Agrari, però hi ha dos reptes: un, el que des de aquí sapiguem vendre la importància d'això a Barcelona, que no sempre l'hem tinguda clara i encara és hora i segon, que la comarca cal que faci una reflexió tranquil·la i pausada sobre el que va passar amb l'Euro Vegas.

En el cas Euro Vegas no estàvem tots a la mateixa trinxera, és a dir, la tradició unitària del Baix Llobregat amb molts temes amb l'Euro Vegas es va trencar i jo crec que hi ha d'haver-hi una reflexió sobre aprenent del que va passar i del que hauria pogut passar, què volem col·lectivament, si haguéssim defensat la posició que haguéssim defensat cadascuna, què volem col·lectivament que sigui el Parc Agrari i com pressionem per a què totes les administracions s'impliquin econòmicament per a protegir un espai com aquest.

JOSE MONTILLA – El que caldria, algunes qüestions però són de caràcter general i no les precisa la comarca del Baix Llobregat, si no el conjunt del país, per tant, invertir en educació i formació que són dos conceptes que es complementen és fonamental, si volem que això existeixi. Apostar per la innovació, la creativitat i la col·laboració entre el mont acadèmic i de la

recerca i les empreses és fonamental pel futur. Reforçar la diversificació de la que parlàvem, jo crec que la indústria és molt important perquè crea els llocs de treball més estables i més ben retribuïts, perquè és el sector que més aporta a la recerca, però a la nostra comarca, necessàriament, el procés de diversificació continuarà, perquè és propi de les economies madures, i la nostra ho és, i en aquest sentit cal integrar el turisme, l'agricultura i el Parc Agrari, (per cert, que quan es va crear no tothom ho va defensar), van tenir molts adversaris potents. I després, ser conscients que una cosa són els desitjos i l'altre, les possibilitats, especialment, i no parlo de recursos si no del context en què es mou l'economia, que és el de la globalització on hi ha coses que ens poden agradar o no, però hi son.

SALVADOR ESTEVE – Bàsicament, reforçar les infraestructures i el coneixement.

JOSE ANGEL CARCELEN- En el tema de la innovació i la educació crec que cal una nova governança de les polítiques de desenvolupaments locals. Els ajuntaments hem estat sols, molt sols, i aquesta comarca ha tingut una forta voluntat d'implementar polítiques de desenvolupament econòmic local que de fet, 22 dels 30 municipis tenen departament de promoció econòmica i ens trobem que, Diputació per una banda, AMB, ara que vol desenvolupar una política de desenvolupament econòmic, Generalitat... al final cal posar una mica d'ordre i que cada administració faci el que faci millor, sap fer i caldria, ara que tenim una oportunitat en el sistema d'ocupació, que ara es pot al Baix Llobregat que estem com a prova pilot, per a desenvolupar unes governances de les polítiques de desenvolupament econòmic local a partir de la concertació entre empreses, centres de coneixement, i institucions però cal que les institucions tinguin un lideratge, i surten les diferències ideològiques que no ho han estat o que no cal que l'administració faci res o que l'administració pot liderar tot un procés de canvi. Jo crec que la concertació entre els diferents agents i l'administració com a pal de paller per liderar les polítiques de desenvolupament econòmic local, és un repte i una oportunitat que podem tenir els propers anys per tirar endavant el Baix Llobregat.

LIDIA MUÑOZ- El dinamisme econòmic passa per la reducció de l'atur, l'augment de la formació i el foment del consum i jo crec que també és bàsic que les polítiques públiques han d'impulsar a tots aquests sectors, els de nova creació, que passen per la investigació, la sostenibilitat, pel Parc Agrari, per la formació... M'agradaria, però, fer un incís en dos riscos que tenim amb aquesta nova reindustrialització: els joves, tenim una generació de joves molt ben formats que marxen, que tinguem en conta l'exili juvenil que estem patint i una altra oportunitat és que necessitem una nova manera d'organitzar-nos i hem de parlar de risc que les dones que quedin excloses d'aquests nous sectors d'ocupació que estem parlant que volem desenvolupar i tot això hauria de passar per una nova organització dels temps que també s'ha de posar a debat i hi hem de tenir en compte perquè si no, les dones quedarem relegades a un segon terme perquè el foment de la igualtat sempre s'oblida quan parlem del foment de l'activitat econòmica.

JORDI ALBERT- Tres idees molt ràpides: Coordinació amb les entitats i el teixit associatiu de la comarca, aquí tenim el concert econòmic i social que està en marxa i que és aquest espai de cooperació i deliberació determinant per evolucionar cap a una idea conjunta del present immediat, perquè moltes d'aquestes decisions són d'avui per a demà. Però després necessitem

crear taules de concertació amb altres administracions, i en aquest sentit necessitem un mateix espai on estiguin asseguts representants de l'AMB, la diputació de Barcelona, la Generalitat i el Consell Comarcal i també representants del Consell d'Alcaldes, si aconseguim això, assolirem una unitat d'acció perquè tot el que es debati allà serà al final el que s'executarà amb el suport de tothom i això és imprescindible.

Si tothom participa del procés, el procés arribarà a bon lloc, si aquest procés només ho fan uns quants, sigui l'administració que sigui, només el compartiran aquells quants, per tant anem a ampliar aquests espais de deliberació i per últim: el conceptes nous dins de l'àmbit social que en aquesta comarca són molt evidents, la lluita contra l'atur passa no només per crear plans d'ocupació, no només per una feina inestable i poc remunerada, la lluita contra l'atur passa per feines estables i ben remunerades i modificacions de la llei que permetin que els ajuntaments, que tenen les mans lligades, puguin fer la feina que podrien fer.

FRANCESC XAVIER ALEGRE - Dues coses que al meu entendre poden impedir el dinamisme necessari per a tirar endavant: el Baix Llobregat no és només un sol Baix Llobregat, hi ha dues realitats ben diferents, els que són la conurbació de BCN i els que no ho són. Els que la taca d'oli que representa la metròpoli ha impregnat el seu conjunt d'habitants i institucions i els que no estan impregnats per aquesta taca d'oli expansiva que fa la pròpia metròpoli. Ens podem seguir posant la vena al ulls i pensar que tot el Baix Llobregat és un de sol, però no ho comparteixo. I dos, la presència de molts i massa intermediaris, d'administracions. Jo sóc un ferotge defensor de tres nivells d'administració: estat, comunitat autònoma i municipi, i "pare usted de contar", no posem més entrebancs pel mig. Per tant, tot el que hi ha entre mig el que fa és dispersar les energies i jo proposo que els ajuntaments haurien de rebre el 50% del que es recapta, mentre el 25% i el 25% restant van a Estat i Comunitat Autònoma. Cada dia estic més convençut que serem una societat forta i avançada si tenim unes administracions locals fortes.

JOSEP PERPINYÀ- Nosaltres tenim la obligació de transformar la societat. Li dono un gran valor a aquells col·lectius i entitats que ho fan des de l'humanisme, és a dir, que veuen desigualtats i que cal lluitar i hi ha molts col·lectius que s'hi posen a transformar la societat com sigui.. Nostres també perquè si no és campí qui pugui, tenim aquesta obligació perquè si no es creen més desigualtats, la cohesió social ves a saber on pararà, per tant no perdem de vista el fet que som actors actius i hem de ser-ho per a evitar que passin coses que no ens agradaria i que després seria difícil tornar enrere. Si parlem de més educació, més formació, més infraestructures i mobilitat potser la cosa aniria millor. Per exemple, algú es planteja anar d'aquí a l'UPC en transport públic?. Si hem de parlar de diverses realitats de la comarca, que jo estic per una sola, potser hem de veure on estan els dèficits: de mobilitat, de infraestructures, i sobre tot, el transport.

[OSCAR RAMOS. Tercera pregunta: L'entorn i la gestió de territori.](#)

El Baix Llobregat és un territori complex. Hi ha qui pensa que part de la comarca està sempre mirant la gran àrea metropolitana i gira l'esquena a d'altres parts de la comarca, fins i tot s'ha dit que hi haurien dues comarques del Baix Llobregat. Com enfoquem des de la comarca aquest handicap, l'estar al costat frontera amb frontera amb una gran urbs, la gran àrea metropolitana,

un dels problemes?, i segon problema, com vertebram la resta del territori per a què sigui una comarca més homogènia?

JOSE ANGEL CARCELEN- Hem de creure en el potencial del Baix Llobregat. És cert que fins fa poc érem l'abocador de BCN i el pati del darrere, ara som la porta d'entrada. Per a nosaltres el Baix Llobregat és una integració de sistemes: un espai marítim, fluvial, forestal, agrícola, urbà i productiu, però la interrelació d'aquests sistemes des d'un punt de vista de la qualitat ambiental és un factor determinant per a ser un territori atractiu, ha de ser un eix clar, i llavors tota l'economia del Baix Llobregat en consum de CO₂ és una estratègia encertada, però sobre tot necessitem vertebrar la mobilitat i fer una aposta clara per un ús racional del cotxe, afavorint la bicicleta. Jo crec que són estratègies comarcals i locals per a aconseguir un Baix Llobregat millor connectat entre els diferents sistemes, per a fer una única comarca amb espais de tots, però accessibles des de qualsevol part.

Hem de vertebrar el territori i s'ha de veure com a un gran potencial. El món és de les ciutats i les grans metròpoli del s. XXI són grans ciutats, i BCN ho és. La dimensió d'aquesta gran ciutat, aquella idea de fer des de València a Montpelier, és la metròpoli del s. XXI, estar dins d'aquesta metròpoli és un punt fort. I un punt fort de la metròpoli és una AMB que és xarxa de ciutats, que no és una taca d'oli que es dilueix en el territori, si no que té una realitat que és una xarxa de ciutats que configuren una gran ciutat. Les ciutats i la comarca hi veig com a un factor positiu, no veig la contradicció entre comarca i àrea i crec que és positiu des de la proximitat del municipi i la comarca i dins de l'estratègia global l'àrea metropolitana.

LIDIA MUÑOZ- Sobre la vertebració del territori vinculat a infraestructures, i la vinculació amb BCN, està clar que la realitat de la que partim és que totes les infraestructures que passen pel nostre territori i el trinxen, són per i per a BCN, de com accedim a BCN i ens hem oblidat de com ens comuniquem entre nosaltres. Parlava el Sr. Carcelén de la mobilitat i aquí tenim un dèficit d'inversions de l'Estat cap a la comarca. De tots els plans d'inversions no s'executen més que un 4%, i les infraestructures que tenim estan obsoletes, i tampoc rebem cap mena d'inversió. El pla rodalies, que últimament sempre estem parlant molt, n'és un exemple, i després tenim discursos contradictoris de foment del transport públic per una banda, i jo trigo en arribar a Castelldefels, en transport públic, el mateix que trigo en arribar a Girona.

Això és una contradicció que hem de posar els mitjans necessaris per a combatre-la i estar a les mans de les reivindicacions que com a comarca hem de fer. La falta de comunicació entre les dues ribes del la comarca, jo crec que està més que evidenciada, no hi ha una comunicació cap a l'altra banda del riu, i hi ha una reivindicació també forta de la connexió entre Cornellà i Castelldefels, aquest nou vial ferroviari que s'hauria de fomentar i el que també crec que és molt important, és que el marge dret del riu ha sabut transformar la xarxa ferroviària de FFCCGG en un metro real del Baix Llobregat.

El repte que tenim a l'altra banda, a la banda esquerra és transformar la R4 i la R1 en un metro real que ens comuniqui amb BCN. Hi ha també uns altres dèficits ens infraestructures clares, i el soterrament de la línia de Sant Feliu seria clau perquè les freqüències podrien augmentar i tindriem aquest metro, aquesta línia de rodalies transformada en el metro del Baix Llobregat. I després que cal mirar cap al futur, Eurovegas és un punt d'inflexió en com mirem el nostre territori. El gir que es fa amb Eurovegas és mirar cap el riu i el Parc Agrari, i mirar tot el potencial

que té el nostre espai natural situat a la llera del riu, igual que la vall Baix Llobregat del delta ho ha sabut aprofitar: El Prat, Viladecans, Gavà, han sabut potenciar la producció econòmica del Parc Agrari i li han donat un grau de protecció important, hem de fomentar aquesta visió del Parc Agrari cap a les dues bandes: el foment de la producció i tenir consciència que és un espai productiu important, i que la nostra societat i els nostres ciutadans sàpiguen de l'existència del riu i que sigui un espai importat de gaudi, de turisme i que sigui també un punt de donar identitat i connexió entre tota la gent de Baix Llobregat.

JORDI ALBERT- Hem apuntat diverses coses, la primera és conèixer bé la diversitat de la comarca que té muntanya, delta, mar, riu que la divideix en dos, que ha fet que la tradicional relació entre els municipis s'hagi establert a partir de la vertebració del riu. Tenim la muntanya de Montserrat que ens vigila i és un altre dels referents i símbols, que tenim, tot i que oficialment com a mínim, només uns quants municipis formen part de la comarca. Tenim de tot. Per tant, territorialment: gran potencial, però administrativament, aquí és on hem d'incidir. Hi ha l'AMB i el Consell Comarcal, per tant és important que aquells municipis que no estan sota l'aixopluc en alguns àmbits competencials de l'AMB, estiguin sota l'aixopluc essencialment d'aquest Consell Comarcal i per tant administrativament ells ens necessiten, i com ens necessiten hem d'estar i hi serem. I en el futur un dels elements de pervivència essencial en aquest consell és mirar cap allà. Hi ha un altre municipi que és Vallirana que és com un bolet, no està al nord, està en un cantó, però no va voler ser en el seu dia de la comarca del Penedès, i es va quedar aquí, però està fora d l'AMB, amb la qual cosa Vallirana és un element que tenim allà i que territorialment hem de resoldre.

Espais de mancomunació, mirada cap el nord i fomentar una visió molt més amplia del que és Baix Llobregat i sobre tot connectar amb altres comarques que tenim al costat. Aquí tenim grans indústries que formen part d'un terme municipal que no és el Baix Llobregat però que la seva afectació principal incideix sobre el Baix Llobregat en matèria d'ocupació o en contaminació ambiental, i forma part del Vallès Occidental, del municipi de Castellbisbal, una bona part d'aquestes indústries. Per tant hem de generar sinèrgies amb diferents comarques i aquestes sinèrgies tindran un benefici conjunt. Si generes sinèrgies i només en guany un, l'altre et dirà que no vol fer res més. I això guanyar-s'ho amb BCN. Normalment el Baix Llobregat sempre ha estat la porta del darrera de BCN on deixar el seus residus, per això ens van fer un eco parc i una planta depuradora, però al final bona part de l'entrada de la gent de BCN és per la nostra comarca, i hem d'ensenyar que no som només de pas per anar a BCN, si no un lloc per quedar-s'hi, estar-hi i disfrutar-ho.

Per tant hi ha un gran element de seducció i hem de convèncer des d'aquí, des del Baix Llobregat, i dir que no som una comarca qualsevol, som la comarca que realment us permetrà desenvolupar-vos com a gran ciutat, perquè si no la gran BCN que tothom té en ment, està fonamentada en les desigualtats, i si fonamentem la gran BCN en les desigualtats territorials i també estem parlant d'això, estarem fent malament la feina. Per tant, el Baix Llobregat dins la gran BCN, perfecte, però el Baix Llobregat tenint la seva idiosincràsia i la seva dinàmica pròpia a nivell associatiu i a nivell reivindicatiu, imprescindible.

FRANCESC XAVIER ALEGRE- Probablement perquè soc barceloní de naixement, jo crec que no hi haurà desenvolupament de la nostra àrea si no acabem amb els localismes que no ens

porten enlloc. Posaré un exemple: Des de Hospitalet a Molins hi ha 4 municipis: Esplugues, Sant Just, Sant Feliu i Molins, això fa 50 anys enrere eren municipis separats entre ells, però avui formen un continu urbà, des de la carretera de Collblanc fins a Molins de Rei, és un continu urbà, no hi ha separació, per tant no podem pensar que els territoris són iguals que fa 30 o 50 anys enrere, i evidentment no seran el mateix dins de 20 anys més, per tant jo faig l'aposta de l'alcalde Maragall i segueixo pensant en la gran BCN. I la gran BCN no acaba en el terme municipal de la ciutat, lamentablement. El Baix Llobregat, 30 municipis són molts municipis i si jo pogués dibuixar el que avui coneixem com el Baix Llobregat no passarien de 5 o 6 municipis i ho dic seriosament. Els municipis tal i com els vam conèixer han desaparegut, són continus urbans. L'exemple de Cornellà i el Prat que tenen un camp de futbol que l'han tingut de posar dos noms perquè està a cavall de dos municipis. Tot això fa que tinguem un territori al que hem de fer un mirada més enllà i pensar en la gran conurbació de BCN. Les grans metròpolis europees tenen barris, districtes però no tenen ciutats al seu voltant. S'han convertit en una potent àrea metropolitana, amb una administració potent que gestiona tot el conjunt. Si per a mi fos no hi hauria ni ajuntament de BCN, si no una gran administració de l'àrea metropolitana i prou. Ho dic per la gestió del territori, no per ningú en concret.

JOSEP PERPINYÀ – Com gestionen la realitat actual amb una àrea metropolitana? és cert, si hi ha un debat, que hi serà, i em consta, és si l'AMB mourà els seus límits en un futur, per tant la nostra realitat territorial, la nostra realitat de comarca passa per si l'àrea metropolitana arriba més enllà de Martorell, Olesa, Abrera, que tindria un cert sentit. El que passa és que és un debat que també s'hauria de fer per l'altra banda: Granollers, etc... Un gran àrea metropolitana, i si això està al cap de determinada gent m'agradaria sentir, també, a qui té responsabilitats en l'àrea metropolitana si aquest debat que a vegades es fa, es pot anar fent oficial i per tant sí que hem d'assumir que quedarem en un punt diferent, a nivell de gestionar la comarca. La realitat d'ara és la que és, per tant les estratègies de tota la comarca han d'existir. Hem de ser espavilats i intel·ligents i per tant aquella realitat gestionada per aquells municipis que estan dins de l'AMB que recordo que és molt del nostre territori, molta de la nostra població, doncs no tindrien sentit. Aquestes accions des del punt de vista econòmic, social, el que vulgueu, d'infraestructures sense tenir en compte la resta de la comarca, seria un gran error. Si l'àrea metropolitana gestiona només per aquest àmbit és un error estratègic, perd potencialitat. Per tant, debat únic també, el que és el futur de l'AMB. Si l'AMB arriba a Collbató, hem de parlar d'una altra cosa molt diferent. A final d'any el govern de la Generalitat proposa treu-ho i posarà damunt de la taula el debat territorial i veurem si això s'obre o no, i veurem què fa l'AMB amb tot això.

SALVADOR ESTEVE- Parlem de la comarca vs. BCN. Això sempre ens ha portat moltes servituds però també moltes oportunitats. Pensem que totes les comunicacions del Baix Llobregat estan mirant a BCN quan és, el president del Consell Comarcal ho deia, com ens ho fèiem per anar a l'UPC. Per exemple de Martorell a Castelldefels ja em diràs com t'ho fas, és complicat. La feina de la comarca és aprofitar tot el que ens ofereix BCN, que té moltes potencialitats: turístiques, industrial, comercial, de tots tipus i això que és reconegut a tot el món ens n'hem d'aprofitar, una mica és el que vam intentar fer la legislatura passada a la Diputació de Barcelona i que continuem fent, amb això de dir que Barcelona és molt més, que vol dir: és el

Baix Llobregat, és el Vallès, és eixamplar tot això. Aprofitar les potencialitats de BCN però també vetllar perquè les comunicacions entre els pobles de la comarca siguin més fàcils i fluides.

JOSE MONTILLA - Aquest territori és divers i sensible: el riu, l'anella verda, des dels espais que tenen protecció específica com el Garraf, Montserrat o Collserola i altres que no ho tenen tant i això requereix que s'ha de mirar amb detall, amb lupa però també amb telescopi, perquè forma part del conjunt de Catalunya. Tot el que es faci té una incidència en el conjunt del país. Aquesta mirada s'ha de fer més lluny i més a prop sobre la comarca i sobre el que implica per a Catalunya, perquè és un nus de comunicació molt importants. Afortunadament ja no som el pati del darrera des de fa anys. Això ho era durant el franquisme, que es va obrir l'abocador del Garraf però amb els ajuntaments democràtics es va tancar. Durant el franquisme es va planificar un cementiri metropolità immens que ocupava una molt bona part del territori de Sant Climent, però la democràcia ho va desprogramar.

En aquest respecte cal dir que les relacions van canviar i no són unes relacions tan subordinades amb l'arribada dels ajuntaments democràtics, va ser amb tensions i problemes, però una relació de col·laboració no exempta de tensions, amb un instrument que no era l'adequat que l'antiga corporació metropolitana de Barcelona que tenia algunes deficiències en el seu propi funcionament, de totes maneres no cobertes per un buit des de l'any 77 fins l'any 2009 que es va recuperar institucionalment l'àrea metropolitana com a administració de segon grau. Aquesta dinàmica centre-perifèria, entre BCN i els municipis de l'entorn, i especialment del Baix Llobregat, ha estat des de sempre però cal tenir present que el veí geogràfic no l'esculls, el tens per sempre i per tant cal establir relacions des d'una certa igualtat, cada un pesa el que pesa, però que siguin de col·laboració i de cooperació. Jo crec que una cosa es la ciutat real però un altre és el municipi. Perquè Brussel·les, que és, un municipi? Hi ha el municipi de Brussel·les que agafa una petita part de la ciutat de Brussel·les, en això tampoc inventarem la pólvora. És perfectament sostenible la ciutat real molt amplia i la pervivència de diferents municipis, això a Europa n'està ple.

Jo crec que malgrat tot fa que la realitat de la ciutat pugui ser més policèntrica i no amb un únic centre que és el que hem reivindicat històricament, des del 80, els municipis de l'entorn. Tots volem tenir un centre potent i àrees de centralitat als municipis no només a Barcelona. Un model d'organització territorial que ha de ser flexible, perquè el país que tenim és el que tenim, i hi ha coses que són difícils de canviar, no vull dir que ens hem de deixar portar per les inèrcies, el que dic és que amb voluntat només no es canvien les coses. Som el país que més debat sobre organització territorial i on segurament no hem acabat de resoldre els problemes, la prova és aquesta. Per tant crec amb el debat territorial no aconseguirem que si els municipis que no es consideren metropolitans, ara dins de 50 anys potser sí tenen aquesta visió, i tampoc crec que haguem de renunciar i possibilitar el trinxar més una realitat institucional com és la comarca. Per tant, sobre això del mapa de les institucions, perquè el problema, l'arrel de fons és que hi ha coses que es van fer a alguns països d'Europa als anys 50 i aquí, ni a Catalunya ni a Espanya es va fer, que és el mapa municipal.

JAUME BOSCH – Comença amb una broma. Tots els temes de línies sobre el territori tenen un punt d'artificial. A la Cerdanya hi ha un hospital que dona serveis a dos estats, és una comarca que està dividida artificialment per una frontera, i si hi ha un hospital que pot donar servei a dos

estats, un camp de futbol que pertany a dos municipis és perfectament assumible. El fet d'estar a prop de BCN és un avantatge indiscutible en molts aspectes i un inconvenient si es fa una planificació que no té en compte el territori, en funció de Barcelona. Aquest és el perill fonamental. Ho ha dit el president Montilla, al 87 aquest país, i el govern d'aquest país comet un error que és carregar-se l'estructura metropolitana que hi havia en comptes d'adaptar-la a la realitat. I els municipis intenten sobreviure com poden en base a les dues entitats i la mancomunitat, i finalment el parlament al 2010 torna a crear l'àrea metropolitana de BCN. I aquí hi ha un tema que encara està per resoldre, un tema de debat que és el concepte àrea metropolitana, el que seria ara l'àrea, i el concepte regió metropolitana. Aquest concepte de regió metropolitana, ja el va definir el Pau Vila als anys 30 i encara no hem estat capaços d'estructurar-ho, entre altres coses per les limitacions de les legislacions de l'estat, però el debat entre àrea i regió té un paper cabdal.

El fet metropolità més enllà del continu urbà que és l'àrea, el fet metropolità és evident que afecta més enllà de l'àrea metropolitana, i per tant en un context de regió metropolitana sí que tenen sentit els consells comarcals i les comarques, que poden actuar de col·laboració i contrapès amb la gran ciutat que és BCN. Jo veig perfectament factible una regió metropolitana amb un pes fonamental de BCN però que aquest pes queda equilibrat pel Baix Llobregat, el Vallès, el Maresme, etc. Jo crec que és per aquí per on hem d'anar. Segon aspecte, és evident que el Baix Llobregat té una assignatura pendent que és que no hem estat capaços d'entendre les diferents dinàmiques que hi ha a la comarca perquè hi ha realitats diferents. La del Baix Llobregat nord és evident però n'hi ha d'altres. Els municipis de muntanya... jo sempre explico l'anècdota que quan hi va haver-hi la ventada fa uns anys en el parlament alguns diputats em deien: però com és possible que hagin caigut tants arbres al Baix Llobregat, on teniu aquests arbres si tot són blocs de pisos. Doncs perquè el Baix Llobregat és quelcom més que blocs de pisos. Llavors, el que sí crec és que aquest debat s'ha de fer obertament i hi ha un punt clau: el govern de la Generalitat i el Parlament han establert un precedent, als últims canvis a nivell territorial s'han fet en base a la consulta a la ciutadania. Moianès i Lluçanès, el que jo trobaria molt malament és que a través d'una llei del parlament i sense consultar a la ciutadania se'ns dividís el Baix Llobregat en la part metropolitana i la resta, que és el que pretenia fer la llei de governs locals que no va tirar endavant i si el parlament ha creat el precedent que es preguntí a la ciutadania, doncs preguntem. Jo crec que un debat en el Baix Llobregat nord sobre com seriem més forts i què ens interessa més si des d'un Baix Llobregat potent o des d'una part integrada en l'àrea metropolitana i una petita comarca, gran en comparació a d'altres, però estructurada al voltant de Martorell i fora d'aquesta àrea, m'hi veig perfectament capaç de trobar arguments per a explicar a la ciutadania que el Baix Llobregat continuï. El que seria injust que és allò que s'ha fet al Moianès i el Lluçanès que és preguntar a la ciutadania, exigint un grau de participació i d'acceptació, no es fes al Baix Llobregat i es legislés al Parlament la divisió de la comarca. Això sí que no.

JOAN TARDÀ- Per dir una cosa diferent que encara crec que no s'ha dit, i sense cap interès partidista. L'any 1907 va haver una gran riuada al Baix Llobregat i al cap de 3 ó 4 dies tots els diaris ja parlaven de com estava d'abandonada la comarca del Baix Llobregat, perquè des de feia 50 anys s'havia promès la canalització. Us parlo de l'any 1907 i el riu es va canalitzar l'any 77, i només un tram. Fixeu-vos fins a quin punt persones al 1907 ja es queixaven que l'Estat els

tenien abandonats, atenent als fets, i utilitzaven els mateixos arguments: que és una comarca productiva, industrial, que com pot ser que si és la fàbrica de Catalunya, ergo, d'Espanya, estiguessin tan abandonats.

Jo recordo que llevat del primer govern d'en Zapatero, que va fer una gran aportació, esmenes pactades per alguns dels aquí presents, per tal de fer una inversió important sobre actuacions a la llera del riu... home veure la variant de Vallirana, el monument a la desinversió que és l'avortada connexió de l'AP7 amb el Penedès, veure el tema del soterrament de la via del tren a Sant Feliu... El que crec que sí hem de tenir present i no hi ha cap voluntat política ridícula és que també el Baix Llobregat no solament ha estat maltractat per governs de Catalunya, que ho ha estat, la prova està que mai no es van fer inversions al Baix Llobregat fins que van arribar els tripartits. Però també cal reconèixer que hi ha hagut un maltractament brutal per part de l'administració espanyola, perquè és cert que els nivells d'execució, les partides, els pressupostos i jo porto uns quants pressupostos debatuts a Madrid, a més a més, l'execució es ridícula. I fins i tot vergonyant.

FERNANDO MOYA - el Baix Llobregat es un territori complex, sí. La veritat és que li ve donat per la seva diversitat. Fa una estona es comentava aquí la dificultat per a arribar en transport públic d'aquí a Castelldefels, però m'agradaria que pensessin en Begues. Això de Castelldefels és una broma. Ens trobem en una comarca amb dues realitats molt diferenciades. Estan els pobles que en realitat cada dia són més un barri de BCN i està la realitat dels pobles petits, com Begues o Cervelló, i els pobles del nord, i si ens fixem hi ha una manca de cohesió entre aquestes zones, en la vertebració. Aquesta mancança ve definida pel servei del transport públic, perquè els pobles petits que no tenen servei, que no arriba el transport públic, per exemple a Begues arriben, el cap de setmana 3 autobusos en tot el dia. Això ens aparta del que són els barris de Barcelona com podem considerar a Esplugues o municipis similars. Pensem que el dèficit en transport públic és una de les principals eines, per a millorar, per a vertebrar aquesta comarca.